

Hétfői

Friss Újság

Felelős szerkesztő:
Dr. GARA ERNŐ

(független politikai hetilap)

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Str. Mihai Viteazul (Rákóczi-u. 16.)

Táviratok

Megnyitják a prágai kisanant konferenciát
Prága, julius 6.

A kisanant konferenciáját julius 11-én nyitják meg. Romániát Duca külügyminiszter Jugoszláviát Nincscs képviseli.

A vámtarifát tárgyalja a legfőbb gazdasági tanács

Bukarestből jelenti a Rador: A legfőbb gazdasági tanács Constantinescu Tancred miniszter lakásán nagyfontosságú ülést tartott. A tanács a vámtarifa módosításait tárgyalta.

Az osztrák kancellár elhagyja a kórházat.

Bécsből jelentik: Dr. Seydel kancellár állapotáról ma az orvosok a következő jelentést adták ki: A ma megtartott vizsgálat megállapította, hogy a seb begyógyult. A vérömlés teljesen felszívódott. A szív-működés kielégítő. Az anyagcsere semmi kívánnivalót nem hagy hátra. A kancellár a közhírvében elhagyja a kórházat és vidékre költözik, ahol teljes gyógyulását várja be. A kancellár kívánságára a látogatást a minimumra korlátozták. Mivel a kancellár teljesen a gyógyulás útján van, nincsen szükség több orvosi jelentésre.

A központi sziguranca vezérfelügyelője vizsgálata a diákkonfliktusok ügyébe.

Bukarestből jelenti a Rador: Olarascu Gheorge, a központi sziguranca vezérfelügyelő megkezdi a vizsgálatot a keresztény és zsidó diákok között felmerült konfliktus ügyében.

Külföldi gyártmány
bur Alumínium edények, Alpacca ezüst Evőeszközök, étermi és kávéházi felszerelések, valódi Vermoret permetezők állandó nagy raktár

Fekete vasudvarban
P. Brațianu 8. Telefon 172.

Szeged város a numerus clausus megszüntetését kéri

Milyen feltételek mellett hagyják meg a szegedi egyetemet?

A szegedi egyetemet tudvalevőleg be akarja szüntetni a magyar kormány, de Szeged minden energiával azon fáradozik, hogy egyetemet továbbra is megtartsa és semmiféle anyagi áldozattól nem riad vissza e célja elérésében.

A magyar kormány súlyos anyagi feltételekhez kötötte az egyetem megmaradását

évenként 24 waggon buza értékének öt éven keresztül történendő fizetését kötötte ki.

Szeged város tanácsa elfogadta a feltételeket. A feltételek tárgyalásánál a polgármester a következőket mondta

— Kösse ki Szeged város közgyűlése, hogy a szegedi egyetem, amelyért olyan nagy áldozatot hozunk, — szívesen áldozunk! — tartozik minden szegedi polgár gyermekét felvenni.

A városatyák eljenzéssel fogadták az indítványt és akciót kezdenek a numerus clausus ellen a szegedi egyetemre vonatkozólag.

Hamis hírek arról, hogy Gróf László lemond a szinigazgatásról

Jövőre is Satmarra pályázik. — Mi van a nagykárolyi affér ügyében?

A Brassói Lapok nyomán az egyik helyi hetilapban az a hír jelent meg, hogy Gróf László a jövő szezonnra nem pályázna meg a szatmári kerületet, sőt egyetlen kerületet sem, hanem úgy ó, mint a felesége elszereződtek valamelyik erdélyi szintársulat-hoz. A hetilap már azt is tudni véli, hogy az igazgatópár Clujra szerződött.

Megkérdeztük erre vonatkozólag Gróf Lászlót, aki jelenleg társulatával Máramaroszigeten tartózkodik és aki megcáfolta a híresztelést.

— Egy szó sem igaz abból — mondta Gróf, — hogy lemondok a szinigazgatásról. Ellenkezőleg, minden igyekezettel azon leszek, hogy a satmari kerületet magamnak a jövő szezonnra biztosítsam. Remélem, hogy a törekvésem sikerülni fog és akkor tud az első év nehézségein

a jövő szezonnban teljesen kicserélt társulattal,

elsőrangú erőkhel meggyek vissza Satmarra,

ahol — belátom — az elmúlt esztendőben sok kívánnivalót hagyott maga után az a művészi célkitűzés, amellyel az elmúlt esztendőben Satmarra érkeztem. Lássák be azonban, tavaly nagyon keserves esztendőm volt és az is amit teljesítettem, csak megfeszített munka árán volt elvégezhető.

Ami

a nagykárolyi akciót

illeti. arra vonatkozólag kérem: megtehettém-e azt, hogy egy nagyon gyenge satmari szezonn után Nagykárolyba menjek, ahol a biztos üres házak vártak volna. Nagykárolynak — sajnos — olyan kevés száma a színházlátogató közönsége, hogy az ottani szezonn — biztos ráfizetés. Mindezek dacára a szigeti szezonn után, ha egy kissé magamhoz tértem

az ősz elején elmegyek

Nagykárolyba még akkor is, ha ráfizetek erre a városra,

mert tudom, hogy a színházi koncesszió nemcsak jogokkal, hanem kötelezettségekkel is jár.

— Előre láthatólag szeptemberig maradok Szigeten és ha addig megkapom a koncessziót, még itt történik meg a társulatom újjászervezése.

Ha az elmúlt esztendőben voltak is szempontok, amelyek azt követelték, hogy a közvélemény gyakran Gróf László ellen forduljon — a jövő szezonnra a sajtónak is, a magyar közönségnek is az a kötelessége, hogy a magyar színház művészi törekvéseit támogassa.

Valódi angol varrott szandálok leszállított árban VAJDÁNÁL volt Bata bizományos.

Legszebb Urifehérműek

Pazar választékban minden létező kivitelben

Kardosnál

Versenyen kívüli szabott árak!

Vízumokat

leggyorsabban és legpontosabban elintézt Katz utlevélvizumoztató iroda str. Horia (Rákóczi-köz) 2. Telefon 18.

Méz kapható Str. Muntenia (Zárda-utca) 20. sz.

Szövetek—eponge Grenadinok—epamin

a legdusabb választékban
Fratii Friedmann Testvérek

á r u h á z á b a n

Béke van már-megjött a Cája

Asszisztáltam Cája ebédjénél

A világbajnok — csak egy ebédet eszik. — Ebéd közben elmondott egyetmást magáról.

Cája nyilatkozott arról, hogy hány éves, hány kiló, hol járt a háború alatt, mit csinált Amerikában — és mindenről, ami a közönséget érdekelheti.

Cája mestert éppen ebédnél találtam az Európa étteremben.

— Nagyszerű — gondoltam — most legalább meglátom, hogyan eszik, mit eszik, mennyit eszik a birkózás világbajnoka. Bizonyosan három-négy adagot egymás után — fűttem tovább a gondolataimat és előre örültem annak, hogy tanuja leszek a nagy jelenetnek.

A levesnél a mester a következőket mondta:

— Látja kérem, nagyon örülök annak, hogy interjút vesz tőlem. Régi reminiscenciák, felelevenednek a békeidők. Jönnek az obligát nyári cápák és Cáják. Bizony kérem régen jártam én erre. Ezelőtt huszonkét esztendővel ezelőtt birkóztam először Salmaron. Tizenhét éves voltam.

— Hány éves most, mester?

— Mindenki azt hiszi, hogy sokkal több vagyok mint amennyi valóban. Huszonkét esztendeje birkózom és nagyapák vannak már azok között, akik engem fiatalember korukban láttak. De hát nagyon korán kezdtem, ez az egész. Tizenhét éves koromban már birkózóbajnok voltam. Most harminckilenc éves vagyok. — Nem is fiatal már, de nem is öreg még. Aztán meg a háborús esztendőket le szokták számítani, ugy-e?

— Nem is értek azok sokat — különösen az Ön szempontjából — nemde?

— Hát bizony egy kicsit kimentem a divatból. Nagyobb birkózás volt a nemzetek között. De mára már rendbe jött minden. Két esztendővel ezelőtt Amerikában voltam, ott legyőztem Ciganevicet a lengyel világbajnokot...

Elfogyott a leves, Cája magához intette a pincért. Azt hittem jön a második adag leves és csodálkoztam, amikor a mester borjuvesést rendelt.

— Nem szereti a levest — gondoltam — majd kipótolja a husná!

— Tizenegy meccsem volt Amerikában — folytatta — mindegyikből győztesen kerültem ki. Ciganeviccel másfél óráig tartott a mérkőzés. Nehéz úgy volt nagyon. Másfél órai szünet nélküli mérkőzés után újabb negyedórát kaptunk a pontozásra — itt

Itt a nagy szenzáció!

A cirkusban Cája birkozik! Igazi, hamisíthatatlan, békebeli Cája. — Felkerestük a világbajnokot.

tizettel győztem hét pont ellenében.

— Sokat keresett Amerikában?

— Két-három ezer dollárom volt meccsenként, de bizony nagyon sok pénzem elment ott is, meg az uton is. Azért maradt is valami...

— Bizonyára nagy vagyona van már?

— A legnagyobb vagyonom — az erőm. Mondhatom hál istennek, most olyan jó kondícióban vagyok, mint talán soha. Van ugyan két házam is Budapesten, de én az erőmet sokkal többre becsülöm.

A pincér hozza a borjuvesést.

— Hol ebben a vese? — kérdi méltatlankodva a mester. Az egészet csak a kisdarabka veséért rendeltem — azt nagyon szeretem.

A veseügy csakhamar rendeződött és Cája mint egy nagy gyerek úgy örül. — Látja, ez igen! Ezt hívják borjuvesésnek.

— Sört, bort, kéremalásan? — kérdi a szolgálatkész pincér.

— Csak vizet barátom — jó friss vizet!

— Ön nem iszik szeszes italt? — kérdelem.

— Nagyon ritkán. — Nem jót tesz az a szervezetenek.

— És dohányzik?

— Nagyon mértékletesen. Csak annyit, amennyi az emésztéshez szükséges.

— Hány kiló Ön?

— Bizony már régen nem mértem magam. Amióta Amerikából visszajöttem. Akkor 117 kiló voltam. No de az nem háj...

— Azt gondolom — feleltem, miközben titkon arra voltam kíváncsi, hogy mi fog most következni, a borjuvesés után.

Ugy látszik a pincér is ilyenféle gondolt, mert amint az adag vége felé közeledett, már ott settenkedeti és egy alkalmas pillanatban megkérdezte:

— Parancsol ezután? Sertéscomb, borjufrikandó, angol bélszín...

— Hová gondol — csak nem eszem meg egy egész állatseregletet?

Minden reményem meghiusultnak látszott. Cája mester mindenből csak egy adagot

eszik. Éppen úgy, mint egy parkettáncos, vagy mit tudom én mifajta vékonypénzü legényke. Nem állom meg kérdés nélkül:

— Meleg van, ugy-e, azért eszik csak egy adagot?

— En mindig csak egy adagot eszem, uram. Különösen husból. A hus az nagyon ártalmas eledel, nem is ennék soha húst, de hát ez erőt ad és nekem szükségem van az erőre. A főzeleket azt szeretem. És a főzelek egészséges eledel.

Rendelt egy adag főzeleket. Jóízűen ette a zöldbabfőzeleket, miközben szívesen válaszolt a kérdéseimre.

Elmondta, hogy pestmegyei gazdálkodó szülők gyermeke, hatan vannak testvérek. Mindnyájan nagyon erősek — a fivérei közül az egyik fuvaros Pesten, a többiek birkózók. Azapja is híres erős ember volt, az anyja is nagyon erős asszony.

Hogy mindnyájan olyan erősek vagyunk, az annak is tulajdonítható, hogy gyermekkorunkban nagyon sok gondot fordítottak a szüleink a testnevelésünkre. Tizennégy-tizenöt éves korunkig semmi megerőltetés — azután rendszeres progresszív tréning. Ma az a baj, hogy gyilkolják az artistagyermeket — korán munkába fogják. Mi ott-

hon tizennégy éves korunkig csak játszottunk — aludtunk és tejet ittunk.

— A fivéreinek?

— Mátyás meghalt harminckilenc éves korában. A szíve ölte meg. Nekünk birkózónak a végén is a szívünkkel gyűlik meg a bajunk. En ugyan még nem érzem és hogy jó szívem van, mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy a spanyol járvány idején egy nap alatt hevertem ki a spanyol betegségét gyengénfokos lázzal.

— Apropos, szív... : nős ön?

— Egyelőre még nem.

— Az egyelőre ugyebár azt jelenti, hogy szándékában van megnősülni?

Cája János szivarra gyújtott és ez a nagy darab ember lirai hangulatba lágyult.

— Tudja kérem, ez egy kissé nehéz dolog. Pedig szeretnék — igazán szeretnék megnősülni. De attól félek, hogy engem, akit még eddig senki sem tudott leleríteni, a végén is egy asszony legyőzhet...

— No, de szép sneidig kalandjai csak voltak?

— Ha az ember annyit bolyong a világban, mint én és mindenütt mutogatja az izmait, ez elkerülhetetlen... Volt egy pár nagyon érdekes esetem. — De én másra vágyom... meleg családi tűzhelyre. Attól tartok, hogy egy kicsit lekéstem már...

Szeretném vizsgáztatni Czáját, szeretném azt mondani neki, hogy ne féljen a házasságtól, legyen — nagyon erős. De hát csak nem mondhatom Czájának, a világ legerősebb emberének, hogy legyen erős? Tudom, hogy kinevetett volna. Vagy kihívott volna birkózni...

(g.)

Miért nem zárhatnak 7-kor a kereskedők?

Tropikusan meleg idők járnak és el sem képzelhető máskülönben a napi robot, mint úgy, hogy napközben, vagy munka után hideg vízzel injekciózzuk magunkat. A hivatalokban bevezették az uszodaszabadságot, a munkások hat óra után a Szamosba menekülnek a rekkenő hőség elől. Ilyenkor nyáridőben mindig aktuálissá válik a kereskedők korai zárójának a kérdése. Ezt a kérdést úgy lehet csak szabályozni, hogy a kereskedők kollektív megállapodást kötnek, vagy a hatóságok rendeleteileg mondják ki a korai zárót. Hoztak is törvényt erre vonatkozólag, — az 1913. évi 36. tc. szerint a helyi hatóságok szabályozhatják a záróra kérdését.

Mint tudjuk, Nagyváradon, Aradon, Kolozsváron és más nagyobb erdélyi városokban ennek a törvényeknek alapján el is rendelték a nyáridő

tartamára a hét órai zárót, Salmaron is mozgalom indult, mintegy százötven kereskedő csatlakozott a mozgalomhoz, amely a hétórás zárót célozta. A prefektus meg is ígérte, hogy a küldöttség előterjesztése alapján elrendeli a zárót, de utolsó pillanatban néhány profitéhes kereskedő kontraktározta az intézkedést. Nem tudjuk, hogy miért reterálnak a hatóságok egy-két kereskedő előtt és miért nem adják ki ezt a mindenképpen szociális rendeletet, amelynek törvény biztosít büntető szankciót. A vármegyei prefektus megígéri, a rendőrprefektus, most arra hivatkozik, hogy a vármegyei prefektus rendelethez miniszteri aprobáció szükséges — Az egész úgy fest, mintha néhány befolyásos kereskedő akarata érvényesülne. Nagyváradon, Aradon, Clujon meg tudták csinálni, Salmaron nem lehet. Miért?...

Nagy kiárusítás

üzlet
áthelyezés
miatt

MAX

szövet-, vászon és mosóárú
ár u h á z á b a n

Mihai Viteazul
[Rákóczi-u.]
31.

A Leszámitoló Bank kishetétései azonnal követelik a pénzüket.

A kétségbeesett kisemberek memorán dumot köröznék és kollektíve fognak fellépni. — Adják ki azonnal a munkásfilléreket!

Kétségbeesett szegény emberek hozták a szerkesztőségünkbe az alábbi folyamodványt. Meg sem címezték — azt sem tudják szegények, hová forduljanak vele. Bennünket kértek fel, hogy juttassuk el az illetékes fórumhoz, amely segíteni tud az ő sorsukon. A Leszámitoló bank elesettjei ezek a szegény emberek és így szól az irásuk:

Alulírottak mindnyájan munkából élő szegény emberek megtakarított pénzeszközökönk takarékpénztárba helyeztük azzal a céllal, hogy előre nem látott betegség, öregség esetére kiegészítsük magunkat. Ezeket a filléreket a magunk és gyermekeink szükségére voltunk meg a legnagyobb nélkülözések árán és most a bank bukása után mindenünket elvesztettük. Mi nem azzal a céllal tettük a takarékpénztárba a keservesen szerzett pénzt, hogy üzleteket kössünk hogy a megtakarított pénzünk sorsát kockára tegyük, mi nem akartunk keresni, mi biztosítani akartuk azt, amit munkával megszereztünk. És mégis azok akiknek a kezéhez letettük a veríték filléreként, ezzel könnyelműen házard üzleteket kötöttek és most a bank bukása után állunk reménytelenül minden fillér nélkül. Kérdezzük: ha a mi pénzünkkel a bank jó üzletet kötött volna részesedniük volna-e ebből a nyereségből? Ugye nem. Milyen jogon követelhetik most azt tőlünk, hogy min, akiknek semmi közünk a bank üzeméhez nem volt, a veszteségben részesek legyünk? Ebben a veszteségben azok részesedjenek, akik a házard üzleteket kötötték, akik a nyereségből is részesedtek volna: az igazgató urak. Ha az igazgató urak fognak levétközni olyan pucérra, mint ahogy bennünket levétköztettek, akkor bizonyára meg fogjuk kapni a követeléseinket.

Kérjük tehát azokat, akik a kényszer-egyezség tárgyalásban végzői tételt fognak hozni, legyenek tekintettel ránk és adják vissza a hibáinkon kívül elvesztett pénzünk. A kényszer-egyezségi tárgyaláson mi nem tudunk szóhoz jutni, a mi követeléseink olyan kicsinyösszegek voltak, hogy nem tudunk elegendő szavazatot összehozni az ügy eldöntését illetően. A nagy hitelezők, bankok és vállalatok döntenek a mi sorsunk felett és — ahogy mondani szokták — egyik holló nem vágja ki a másik szemét. Mi kis emberek nem jutottunk szóhoz a törvényes formák között, tanácsstalanul állunk elüthött sorsuikkal a paragrafusok előtt, nem tudjuk mit tegyünk. Azt érezzük csupán, hogy ha ez a kismimizés megtörténik, végünk van. Nem a paragrafusokra apellálunk, hanem az emberi szívre és kérjük Önöket, bíró urak, akik ez ügyben ítéletet fognak mondani, hogy tud a paragrafusokon és tud a törvényes formákon keresnünk valami utat, hogy bennünket megmentenek.

Vajda Mária, Fried Lajos, Káló Sándor, Vánk Péter, Vánk Gergely, Cseteky István, Nagy Lajos, Juhász Péter, Czifler Sándor, Heinrich Gyula, Kovács Ferencz stb. stb.

A hitelezők kiegyeztek a Leszámitoló bankkal, a követelésekből elengedtek mintegy husz millió lejt és így — különösen ha lej árfolya tovább

is tartani fogja az eső tendenciát — sikerül még a pénzintézetet helyreállítani. A kiegyezésnek az is lényeges — és a bankra nézve föltötte kedvező pontja, hogy a kifizetések csak majd a kiegyezés jogerőre emelkedése után és akkor is csak részletekben fognak megtörténni. Ha a bank hitelezői úgy látták, hogy célszerűbb a veszett fejsze nyelét megmenteni, mint a pénzintézetet a csődbe kergetni, — az adott helyzetben valószínűleg az volt a helyesebb és a sátmari pénzügyi szempontjából is a legmegnyugtatóbb, ha a kényszer-egyezséget úgy, ahogy lehet nyílték.

Van azonban a hitelezők között egy kis csoport, amelyet halálra gázolt a bank fizetésképtelensége. A hitelező pénzintézetek elkönyvelik a követeléseik egy részét veszteségszámlán, a vállalatok is behozják majd valahogy a veszteséget, a tőkepiézsek szegényebbek lettek valamivel — majd kiheverik — de ezek a szerencsétlenek, az úgynevezett kishetétések, akiknek nagy nélkülözések árán félretett verejték fillérei veszttek el a „gazdasági” áradáson — soha sem fogják kiheverni a veszteséget.

Aki ott volt hétfőn a tárgyalóteremben és látta a munkától, a nélkülözésektől permagenné száradt arcokon a kétségbeesést — soha sem fog tudni megszabadulni attól az impressziótól, hogy mindenükből kifosztott — kirabolt embereket látott. És ezeknek a szerencsétleneknek arról beszéltek, hogy: közgazdasági válság, rossz konjunktúra, csehokrona hirtelen árfoylamemelkedése — — Mi közük nekik mindezekhez? Kerestek-e egyáltalán valamikor is többet a keserves munkájukkal annál, amennyiből épen megélhettek? És ha hosszú esztendőket keserves munkájából néhány ezer lejt félre is tettek, nem a szájuktól, a gyermekeik szájától vonták el ezt? Konjunktúra pénz volt-e az, ami elusztott a gazdasági konjunkturán?

Nem büntetést kérünk, hanem segítséget. Hibásak voltak-e azok, akik a bankot zátónyra juttatták, vagy a gazdasági krízis forgószela csavarja ki a kezükből a kormányt — nem ez a fontos most ebben a pillanatban. Az a fontos, hogy

a mindenükből kifosztott kishetétéseket sürgősen kártalanítsák.

Hatósági személyekből, hitelezőkből és a bank képviselőiből alakítsanak egy bizottságot, amely az egyes eseteket megvizsgálja és a kártalanítás progresszív alapon történjék. Ott, ahol kisebb összegről van szó száz száz

százalékos, a nagyobb összegeknel egvelőre 65 százalék viszá fizetés történjék, de mindezenre azonnal.

Bede János instanciája a „Magas Királyi Fórumhoz”

Harminc éve vergődik egy munkában nyomorékká lett ember „Az egész város nyomorékjai közt nincs hozzám fogható”.

Bede János tragédiáját a sokszor hallottuk és bizony sokszor elfelejtettük már. Nem is csoda — annyi közöttünk a tragikus sorsú ember, hogy amint nem tartjuk napirenden — eltűnik előlünk ennek a szerencsétlen embernek a tragédiája. Egy ember van, aki ezt a szomorú sorsot mindig égetőnek érzi — maga Bede János, aki néhány év tizeddel ezelőtt a Nasicigyárban munka közben megsebesült és sohasem gyógyult fel többé. Harminc esztendeje egyre fogyó életerejével járja az ügyvédek, hivatalokat, szerkesztőségeket és magával hordozza a vádat: a munkában lettem nyomorék serdülő koromban — senki sincs, aki segítene rajtam. Kér, könyörög, vádol a kétségbeesés széles skáláján próbálkozik és hiába. A Királyi Fórumhoz irt meg egy kérvényt, úgy, amint alább következik:

A Legnagyobb Méltóságú Legkegyelmesebb Királyi Fórumnak! alant írott bejelentem rettenetes szerencsétlenségem előzményeit. A donga szállítással való jövet-menet okozta megsérülésem ezen veszedelmes jármű a megálló hej-nél egy meglökés által lábomra jöt és a combot a sinékhez nyomta az össze nyomot vér kisérdése mint valon gyula kezelő orvosom az összekötő inat is elvágta fölfeb judaforba mártott orgonfilat huztak át ezen gyógyítás négy hónapig tartott kórház után olyan erő

Becsülésünk szerint erre az akcióra két-három millió lej elég volna.

Ha ez a két-három millió lej eddig nem folyt be, vagy a törvényez formák miatt erre a célra a befolyt összegek nem fordíthatók, előlegezzék azt az igazgatók és az igazgatósági tagok.

csökkenésem let hogy a leg csekélyebb foglalkozást sem kaphatom meg soha a nasiczi gyárban az erő csöktenés o nagy volt huszonöt harminc év körül hogy ahoz hasonlót az egész város nyomorékjai közt nem találtam most negyven éves korban száz százalék erő csökkenét jelent gonda viktor főorvos ur amijen az egész világon nincs én fojamoftam doktorhoz huszonöt év körül göbel alajoshoz kitől kezdett izmaim erősítését kértem a gyára költség kivétel hejet egy csekély értékű be dörszölő zsirt ajánlot mit meg sem vetem a nasiczi huszonöt évig semijen alapon nem segítet igy nem volt mód hogy fokontkít k csekély erőm fogyatkozását visza tartam valami gyógy módal igy méltán jogal mondhatom hogy a nasicnak nem gyógyító sem kielégíthető szándéka nem volt hanem ezek híján huszonöt évig meg ölt ezen nehéz bizonytalan agodalmak közt fojamoftam a perhez amit még a kommunizmus be álta előt megindítam dr farkas jenő ügyvédemela megindult per már hat évet meghaladot de nem hozot kár térítést, amely további lét kérdés számomra épen ezért kérem a A Nagyméltóságú Királyi Fórumot az igazságosság alapján dönteni maradok a legmagasab Kiráji Fórum leg jobb tisztelője Bede János

Bede János képzeletében valahogy úgy él ez a Királyi Fórum, amelyhez a levelet címezte, mint a szegény emberek ügyének pártolója. Így lesz az ő kiábrándulása, ha a Királyi Fórum sem segít az ő eltaposott sorsán...

Különös házasság a Római-kertben.

Hogyan kerített magának feleséget a szerelmes Talmudista? Érvényes-e házasság? A Battyányi ucca szenzációja.

A Római-kertet néhány esztendő alatt sikerült annyira elhanyagolni, hogy valóban azt hinné az ember — a régi rómaiak idejéből maradt ránk ez az ósvadon és azonmód érintetlenül áll a nagy idők óta. Ebben a romantikus miliőben játszódott le az elmúlt héten egy szerelmi történet, amelynek érdekes előzményei a következők.

Reménytelen szerelem

K. Salamon 19 éves talmudista szerelmes volt a Battyányi utcai Hebron egy gyönyörű szép virágszála N. Piroksa varróleányba. A fiu házasodni akart de a szép piroska, aki különben szíve-

sen fogadta a legényke udvarlását egvelőre nem akart asszony lenni. Ráér még ő férjhez menni, mindössze tizenhat éves. Piroksa árvalány volt — a rokonok sem akarták e házasságot.

Kirándulás a Római-kertbe

Szombat délután K. Salamon ünneplőbe vágta magát és elment szíve választottjához. Ebéd után a fiatalok délutáni sétára indultak. A fiu a sétát a Római-kert felé irányította és utközben két barátját is meghívta a kirándulásra. Menetközben szerelmes szavakat durozzolt Salamon a Piroksa fülebe s a barátok, kik előre be voltak

avaltva a tervbe, meglege-
detten dörszölték kezüket.

Váratlan fordulat, mely- nek házasság a vége.

A Római-kertbe érve le-
heverészett az egész társaság
a fűbe. K. Salamon hirtelen

jeggyűrűt húzott Piroksa
ujjára és elmondta a ma-
gával hozott tanuk előtt
a szokásos „Harréat”-ot

— Légyél nekem felszen-
telve ezen gyűrű által Mózes
és Izrael törvényei szerint —
rebege a szerelemittas fiu,
ki a zsidó törvények szerint
a ravasz csellel egy szem-
pillantás alatt feleségévé tette
szíve választottját. A megje-
lent tanuk sietve gratuláltak
a meglepett „fiatalasszony-
nak”, aki hevesen tiltá-
kozott az erőszakos házasság
ellen és viccnek vette a döl-
goi.

Érvényes, vagy érvénytelen a házasság?

Piroksa otthon elmondotta
a történeteket és rokoni meg-
rökönyösödésén látta csak,
hogy a „házasság”, amit ő jámbor
tréfának vett, megmá-
sítatlan komolyság, mert a
zsidó törvények szerint,

ha egy fiatal ember tanuk
előtt jeggyűrűt húz egy
leány ujjára és elmondja
a „Harré-at”-ot, úgy ez
törvényes házasságnak
számít.

A rokonok azonnal a rab-
bihoz szaladtak tanácsért. A
rabbi egyelőre nem döntött
az ügyben, amely szerinte
nagyon komplikált. A Bat-
tyányi-utcai zsidó bölcsek vé-
leménye szerint

az aktus, amellyel a fiu
megvette magának a nőt,
szimpla üzletnek tekint-
hető csupán és mert az
üzlet szombaton kötöttett
a zsidó rítus szerint ér-
vénytelen.

A szenzációs eset kimene-
telét érthető lázas izgalom-
mal várják a Batthányi uccán,
de különösen drukkol a sze-
relmes újdonsült férj, aki tü-
relmetlenül lesi a szent rabbi
ajkáról a „boldogító igent”.

VAJDA féle cipők
a legjobbak
és legolcsóbbak !!!

* Tartós cipőt Egri ké-
szít. Satu-Mare, Várdomb-u. 9.

Hírek

— A Magyar Dalsző-
vetség diszhangverse-
nye. Ma este 9 órakor kez-
dődik a Magyar Dalszővet-
ség diszhangversenye a Vá-
rosi Színházban. Szalmár,
Máramarosziget, Nagyká-
roly, Nagybánya és Zilah
dalosai vesznek részt a hang-
versenyen. Tegnap érkeztek
a vendégek, ma délelőtt
templomi istentiszteletken
szerepeltek, délután dalver-
seny volt a Városi Színház-
ban.

— Panaszok a Betegse-
gélyező Pénztár ellen.
Egyes iparvállalatok bead-
ványt intéztek a Munkaadók
Szövetségéhez, amelyben pa-
naszt emelnek a Betegse-
gélyező Pénztár inhumánus és
nehézség adminisztrációja el-
len. Felszólítják a Szövetse-
get, hogy tegyen lépéseket
illetékes helyeken a mostani
anomáliák megszüntetése ér-
dekében. A panaszok közül
a legfontosabb az, hogy a
Pénztár csak akkor küld ki
orvost, bármilyen gyors
szükség esetén is, ha a se-
gélykérő igazolványt hoz ar-
ról, hogy az orvost igénylő
pénztári tag. Ha nincs ig-
azolás nincs orvos és a meg-
sérült munkás esetleg el is
vérezhet. Azonkívül a kül-
telki telepekre csak akkor
megy ki az orvos, ha kocsi-
dültenek érte. Mire való a
fiakerek? És mire való az a
sok befizetett járandóság?
A betegsegélyező pénztárnak
adminisztrációját nem lehet
bürokratikus zsirfiotok alap-
ján intézni. Tessék egy kis
megértést és szívet is bele-
vonni az irányításba. Az em-
beri egészséget és életet nem
lehet aktaszerűen kezelni.

— Bikszád gyógyfürdő jú-
nius 1-től nyitva, teljes üzem-
ben. — Ivó kura, meleg ás-
ványviz és szénsavas für-
dők, hideg víz és belélegző
gyógymód. Állandó fürdőor-
vos, elsőrangú konyha. Ja-
valva idült gyomor és bélhu-
rut, sárgaság, kerek gyomor-
fekély és vesebajoknál. Ugy-
szintén gége, légcső és hó-
lyaghurutnál. Szobák még
előjegyezhetők. Felvilágosi-
tást díjtalanul nyújt a fürdő-
igazgatóság Bicsád (Bikszád)
Szalmár megye.

A nyári szezon ujdonságai:

raye
epange
zephir
batist
madapolon
pouplin
selyem
és télselyem
rizs

panama apacs ingek

hálóingek
pijamák
rövid és
hosszu alsók

Dr. Feldner és Társánál

állandóan 1000 drb
raktáron.

* **Victória kávéházban**
legjobb fagyalt, jeges kávé,
hűsítő italok. Kérthelyiség
minden este Szirmai kitűnő
zenekara muzsikál.

Rosenfeld Miksa nagyáruházában

Angol és Cseh
legjobb minőségű

Szöveteket és

Vásznakat

butorszövetet, szőnyeget,
bencsertakart, zefireket,
női divatujdonságokat
férfi ingeket

Paplanokat

étkező és kávé
garnitúrákat

Legolcsóbban

és legnagyobb
választékban

vásárolhat

Alapítva 1877.

Férfi Női

Szövetek

Schwartz és

Lebovits nagy- áruházába

Városi bérpalota

Legolcsóbb bevásárlási forrás!

Ha elegáns női- férfi és
gyermek cipőt akar úgy for-
duljon bizalommal Schwartz
cipőszalonba. Tompa-utca 3.
Javitást elfogadok.

* Zongorát bérbe keresek.
Címet a kiadóba kérek.

Fehér és színes vászon
cipők újabb szállit-
mány érkezett VAJ-
DÁHOZ püspöki árához.

Meg fog lepődni

ha próbavásárlást tesz
a Cooperatívában.

A Bőráruipari R.-T.

a beszüntetett Calea Traian [v. Áttila-utcai]
fiókküzlét a mai napon ideiglenesen a Somlyai-
féle divatáruház szeparált termében ismét meg-
nyitotta. Az eladás igazgatóink személyes fel-
ügyelete alatt fog történni.

Bőráruipari Részvénytársaság igazgatósága

Nyomatott Weisz Sándor könyvnyomdájában Satu-Mare, Piata Bratianu 9.